

Scrisoare de Advent - 2020

Chipul lui Isus: chipul lui Dumnezeu și al întregii omeniri

Roma, 20 noiembrie 2020

Iubiți frați și surori,

Harul și pacea lui Isus să fie întotdeauna cu noi!

Anul 2020 marcat de atâta suferință, neliniște, teamă și prevestirea unei creșteri a sărăciei în lume din cauza COVID-19, acest an este pe sfârșite. În fața noastră se zărește orizontul anului 2021.

În această situație de încercare, ca de altfel în toate momentele de suferință mai mare sau mai mică, Cineva trăiește în noi, Duhul lui umple toate ungherele ființei noastre, este întotdeauna cu noi, indiferent unde mergem și ce facem în orice moment și așteaptă să-i permitem să se manifeste. Gata să ne dea speranță în momentele de disperare, pace când n-o avem, sens când nu-l găsim, credință reînnoită când ni se clatină credința, iubire când suntem cuprinși de ură. Numele lui este Isus. Știm cu toții că Isus este în centrul identității sfântului Vincențiu de Paul ca mistic al carității și în centrul spiritualității și carismei vincentiene. Isus este rațiunea noastră de a fi și persoana sa, modul de gândire, de simțire, de vorbire și de lucru, devine scopul nostru, precum și apropierea sa cu cei suferinzi, modelul sfântului Vincențiu de Paul și a celor care i se alătură. Sfântul Vincențiu nu a întors niciodată spatele în fața suferinței și a nenorociților, el l-a văzut pe Isus în săraci și pe săraci în Isus:

« Nu trebuie să-l consider pe un sărac sau pe o femeie sărmană în funcție de ceea ce sunt sau ceea ce îi duce mintea; chiar dacă de multe ori, aproape că nu mai au chipul și mintea unor persoane normale, atât sunt de bătărași și de mojici. Întoarceți medalia, însă, și în lumina credinței veți vedea că Fiul lui Dumnezeu care a vrut să fie sărac ne este reprezentat de acești săraci... Doamne! Cât e de frumos să-i vedem pe săraci, dacă îi considerăm în Dumnezeu și în cinstea pe care Isus Cristos și-a făcut-o din ei! »^[1]

Pentru a aprofunda prezența lui Isus în cei săraci, în acest Advent vă propun câteva meditații ale părintelui Henri Nouwen despre icoana Mântuitorului de la Zvenigorod. Icoana a fost pictată prin anul 1394 de Andrei Rubliov. Icoana a fost numită și « Făcătorul de pace », în Rusia secolului la XV-lea. Pierdută, icoana a fost descoperită în anul 1918 în Rusia, într-un cufar lângă un grajd aflat în apropierea Bisericii Adormirea Maicii Domnului din Zvanigorod. Fără farmecul original și perfecțiunea muncii artistului, icoana a fost găsită într-o stare avansată de degradare, distrusă în bucăți.

Henri Nouwen, în meditația sa despre icoană vorbește despre starea groaznică în care a fost găsită.

« Când am văzut icoana pentru prima dată am avut impresia că chipul lui Isus apare dintr-un mare haos. O față tristă, dar întotdeauna frumoasă, ce ne privește din ruinele lumii... Pentru mine, acest chip sfânt exprimă profunzimea compătimirii imense a lui Dumnezeu în mijlocul unei lumi din ce în ce mai violentă. De-a lungul secolelor de distrugere și război, chipul Cuvântului întrupat a vestit milostivirea lui Dumnezeu, ne-a reamintit asemănarea cu chipul după care am fost creați și ne-a chemat la convertire. De fapt este chipul Făcătorului de pace. »[2].

Vă propun să meditați în timpul Adventului din acest an tocmai la icoana Mântuitorului de la Zvenigorod, în starea actuală, cu fața lui Isus distrusă și desfigurată. Vă trimit icoana și vă invit să o așezați în fața voastră ca să vă ajute să intrați în meditație și contemplație.

Meditație cu icoana Mântuitorului de la Zvenigorod

- Privind chipul lui Isus, vedem chipul lui Dumnezeu și al întregii omeniri.
- **Ce văd?**
 - a) **Văd un chip distrus.**
 - b) **În același timp, văd cea mai iubitoare față umană.**
 - c) **Văd ochii ce străpung inima lui Dumnezeu și inima tuturor oamenilor..**

a) Privind un chip distrus

- Chipul preafrumos al lui Isus ne privește din ruinele lumii.
- Ne întreabă: *« Ce ai făcut din lucrarea mâinilor mele? »*
- Icoana exprimă compătimirea profundă a lui Dumnezeu în mijlocul lumii noastre violente.
- Ne amintește chipul după a cărui asemănare am fost creați și ne cheamă la convertire.
- Este chipul Făcătorului de pace.
- *« Unde este pace, acolo locuiește Dumnezeu »[3].*
- Privind chipul distrus, auzim chemarea : *« Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre »* (Matei 11, 28-29).

b) Privind cea mai iubitoare față umană

- Chipul minunat al lui Isus iese la iveală printre ruine.
- Înțelegem că Isus ne confruntă direct.
- Isus ne vede și ne privește direct în ochi.
- Aceasta ne poate aminti întâlnirea dintre Isus și Petru după renegare: « ... și întorcându-se, Domnul a privit spre Petru. Și Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului » (Luca 22, 61).
- Asemenea lui Petru și noi trebuie să ne amintim:
 - Promisiunile prea încrezătoare
 - Incapacitatea noastră de a le ține
 - Necredința și infidelitatea noastră
 - Că singuri nu putem face nimic.
- Ca Petru, să ne amintim și noi că:
 - Iubirea lui Dumnezeu nu ne părăsește niciodată
 - Compătimirea lui este fără margini
 - Domnul ne oferă întotdeauna iertarea.
- Când Petru a simțit că privirea lui Isus îl străpunge, și-a recunoscut slăbiciunea și a recunoscut iubirea lui Isus : « Și ieșind afară a plâns cu amar (Luca 22, 62).
- Erau lacrimi de pocăință și de recunoștință în fața unei iubiri atât de mari.
- *Dacă ne propunem să fim asemenea modelului dumnezeiesc și simțim în noi această dorință și iubire sfântă, trebuie, vă spun, să ne străduim ca gândurile, lucrările și intențiile noastre să fie ca ale lui »[4].*
- Icoana nu a fost pictată după un model uman, nu este invenția lui Andrei Rubliov. Ea a fost pictată în sfânta ascultare față de un mod de a picta transmis din generație în generație.
- Culoarea care iese cel mai mult în evidență este albastru intens al mantiei de pe umerii Mântuitorului. În iconografia greacă și rusă, Cristos este pictat cu veșmânt roșu peste care poartă o mantie albastră.
- Culoarea roșie reprezintă dumnezeirea lui Isus.
- Albastru reprezintă umanitatea lui Isus.
- Albastru lui Rubliov este mai strălucitor ca de obicei subliniind și mai mult umanitatea lui Isus.
- Toate acestea ne arată și mai bine chipul omenesc al lui Dumnezeu, farmecul irezistibil al lui Isus.

- Această icoană produce un alt efect decât celelalte icoane care subliniază doar strălucirea și măreția lui Dumnezeu. Aici Cristos coboară de pe tron, ne atinge umărul și ne invită să-l privim.
- Chipul său nu ne sperie, ne arată iubirea.

c) Privind ochii ce străpung în același timp inima lui Dumnezeu și inima tuturor oamenilor.

- Ochii lui Isus fac ca această icoană să provoace o experiență foarte profundă.
- Ochii lui Isus ne privesc și ne provoacă.
- Ochii sunt în centrul icoanei.
- Ochii ne amintesc cuvintele psalmistului:

*« Doamne, tu mă cercetezi și mă cunoști !
 Știi când mă așez și când mă scol ;
 tu înțelegi de departe gândurile mele.
 Când umblu și când mă culc mă privești,
 și toate căile mele îți sunt cunoscute » (Psalmi 138, 1-3).*

- Ochii lui Dumnezeu ne privesc și văd profunzimea cea mai ascunsă a ființei noastre și ne iubește în milostivirea sa dumnezeiască.
- *« Unde ne-am putea ascunde, când Domnul ne-a arătat atâta bunătatea? Ne putem ascunde doar în rănile Domnului Nostru »*[5].
- Ochii exprimă dorința de a pătrunde în inima tuturor oamenilor pentru a-i înțelege.
- Această experiență față în față ne conduce la centrul marelui mister al Întrupării.
- Când contemplăm ochii lui Isus, știm că de fapt noi contemplăm ochii lui Dumnezeu.
- *« Cel ce m-a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl »* (Ioan 14, 9).
- *« Nu crezi tu că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? »* (Ioan 14, 10)
- Isus este desăvârșirea revelației lui Dumnezeu.
- Isus este chipul lui Dumnezeu cel nevăzut.
- În ruinele acestei lumi, noi vedem chipul lui Isus ce nu poate fi distrus, niciodată.
- Ochii lui Isus străpung intimitatea lui Dumnezeu așa cum străpung inima omului, inima fiecăruia dintre noi.
- Privindu-l pe Isus suntem conduși la inima lui Dumnezeu și la inima fiecărei ființe umane.
- *« Să ne privim în El și să ne conformăm voinței lui, este mai presus decât oricare alt bine »*[6].

- **CONTEMPLAREA ȘI COMPĂTIMIREA SE UNESC**

Duminică 6 decembrie 2020, Familia vincentiană din lumea întreagă se va reuni în mod virtual pentru un timp de rugăciune cu tema « Uniți în speranță pentru săraci ». Îi invit la acest moment de rugăciune pe toți membrii familiei vincentiene precum și pe toți cei care vor să se unească cu noi. Vă rog să transmiteți această invitație în cadrul ramurii din care faceți parte, membrilor familiei și prietenilor.

Meditarea și contemplarea icoanei Mântuitorului de la Zvenigorod, atât de strâns unită cu acest timp de rugăciune, să ne ajute să participăm mai intens.

Experiența Adventului să ne conducă la bucuria lăuntrică a Crăciunului.

Fratele vostru în sfântul Vincențiu,
Tomaž Mavrič, CM

Note:

[1] Coste XI, 32 ; conférence 19, « Sur l'esprit de foi ».

[2] Nouwen, Henri. *Behold the Beauty of the Lord: Praying with Icons [Regardez la beauté du Seigneur : prier avec des icons]*, Ave Maria Press, 2007, pages 68 et 70.

[3] Coste IX, 262 ; conférence 27, « Sur la pratique du respect mutuel et de la douceur ».

[4] Coste XII, 75 ; conférence 195, « Sur la fin de la Congrégation de la Mission ».

[5] Coste II, 103 ; lettre 475, à Bernard Coding, à Annecy.

[6] Coste IV, 482 ; lettre 1554, à Gerard Brin, Prêtre de la Mission, à Dax.

Traducere: sora Magdalena